

[Klm Behnke]

gang man vil have lagt minimumsgrænser for afgifter, siger vi nej, der skal være maksimumsgrænser.

Og hvis man i EF laver en aftale om, at man i EF-landene maksimalt må indføre en CO₂-afgift af den og den størrelse, er der ingen problemer for os, men så vil vi anbefale i vores nationale parlament, at vi udnytter, at det er en maksimumsgrænse, og at vi så vælger at have en afgift, der er 0 i Danmark, så vi på den måde kan få fremmet dansk erhvervsliv.

Det er jo ikke nok, at vi bare siger, at den situation, vi har i dag, er vi lidt utilfreds med, men kan vi bevare den i forhold til de andre EF-lande, så går det såmænd nok alt sammen. Vel gør det ej, der er i den grad brug for en saltvandsindsprøjtning i dansk erhvervsliv, og ikke for det, som man gør nu, hvor man forsøger ved hjælp af en åreladning at få sat liv i dansk erhvervsliv. Det går ikke godt.

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg ikke synes, at det er den mest ophidsende debat, jeg har oplevet i den tid, jeg har været i Folketinget. Det er bestemt heller ikke den mest nyskabende, og det er bestemt heller ikke den mest frontvæltende. Faktisk mener jeg, at de fleste ordførere i dag, uden at jeg skal give karakter, kunne være gået herop og sagt, at de sagde det samme som under debatten omkring beslutningsforslaget i foråret, for det er de samme fronter, det er de samme argumenter, der flyver frem og tilbage her hele tiden. Hvis ikke formanden sikkert ville gribe ind, så ville jeg have sagt, at jeg føler, at denne førstebehandling er rent tidsspilde.

Men i princippet må jeg sige, at vi er for en omlægning. Vi mener, at en CO₂-afgift er en god ting. Vi mener, at det er rigtigt at gå over til miljøafgifter, men ikke, at vi gør det alene. Vi skal gøre det i en EF-sammenhæng, og derfor synes jeg ikke, at der er nogen grund til at tage så kraftigt afstand fra begge sider, for i virkeligheden er forslagene her vel udtryk for noget, som vi bliver nødt til at gennemføre i løbet af nogle år.

Det, der skiller, er i højere grad et hastighedsspørgsmål, end det er et indholdsspørgsmål. Jeg synes ikke, at det er klædeligt og godt, at Danmark gør det alene, og jeg er også bange for, at den konkurrenceevneforringelse, det

sikkert vil medføre, vil ramme det danske samfund på forskellige andre områder.

Jeg synes, at man i debatten hidtil har koncentreret sig om virksomhederne, men jeg synes også, at det er væsentligt at koncentrere sig om almindelige mennesker, var jeg ved at sige. Jeg kan ikke rigtig lide, at vi går ud og pålægger nogle afgifter på et tidspunkt, hvor mennesker kører på en enormt lille udvidelse af deres økonomiske råderum, fordi vi har tigget og bedt om, at de indgik nogle overenskomster, som var tilpas lave. Men nu kommer man så med et forslag, som koster nogle penge for bl.a. lønmodtagerne hver måned.

Jeg synes ikke, at det er rart, at man gør det på et tidspunkt, hvor de ikke kan skabe sig mere i indtægt og samtidig ikke rigtig har nogen mulighed for at ændre forbrugsmønster. Jeg vil da sådan set godt spørge partierne, hvordan jeg som forbruger af f.eks. el i min husholdning sådan på en nat skal kunne ændre mit forbrugsmønster, medmindre jeg har penge nok til at gå ud og investere i hr. Bilgrav-Nielsens mere energirigtige hvidevarer – som jeg er enig med hr. Bilgrav-Nielsen i det er en fordel at folk har, og det har jeg sagt mange gange. Men det kræver altså nogle penge, og på et tidspunkt, hvor mennesker ikke har mange penge til deres rådighed, er det ikke det, de lige drøner ud og investerer i. Vi kan så selvfølgelig bede dem om at låne til dem, og så kan de købe dem på afdrag, og så er vi i gang med at ødelægge vores økonomi på nogle andre områder.

Jeg synes, at man skal passe meget på, på et tidspunkt hvor man af hensyn til konkurrenceevnen forsøger at holde lønninger i ro, med pludselig at komme med nye skatter og afgifter, som man ikke kan klare sig uden om. Derfor mener jeg faktisk, at der er ganske god samtidighed i EF's tidsplan og i de overenskomster, der skal indgås i Danmark, for hvis man fik gennemført disse ting på EF-niveau i begyndelsen af 1993, ville det være sammenfaldende med, at man som lønmodtager også skulle gå ud og se, om man ikke kunne få noget bedre ud af sin løn.

CD synes selvfølgelig også, at tilbageførslen til virksomhederne er vigtig, men vi synes nok, at det ser lidt både bureaukratisk og vanskeligt ud; det må vi se på i udvalgsarbejdet.